

blevet; da var der ikke købstadlignende Landsbyer og ikke mange Slags næringsdrivende paa Landet; der kendte man overhovedet kun Hartkorn og Bygninger som Maalestof for det, en Mand ejede, og det var saa meget mere naturligt, som man den Gang havde en ny Skyldførelse under Overvejelse, og man maatte da gaa ud fra, at en ny Skyldførelse nogenlunde vilde svare til Jordernes virkelige Værdi. Det er aldeles ikke mere Tilfældet nu, og navnlig ikke i de vestjydske Amt; vi kunne tage baade Viborg, Ringkøbing og Ribe Amt og for den Sags Skyld ogsaa Amtene Nord for Fjorden. Der er jo Gaarde der, som kun have 1 à 2 Skæpper, $\frac{1}{2}$ Tønde Hartkorn, men som dog have henved et halvt hundrede Kreaturer, og som ejes af meget velstaaende Folk. Det tør vel ikke bestrides, at der ogsaa blandt dem kan være nogle, som ville slippe billigt muligt og derfor flyde sig ind under, at de ere Husmænd. Og at det er en aldeles ubillig og urimelig Maalestof, lader sig ikke bestride; det er jo netop for saadanne Tilfælde, man giver Loven. Det overraster mig noget, at man slet ikke ser noget til i Betænkningen, at Udvalget har modtaget et Andragende fra Jordemødrene i Ringkøbing Amt. Jeg har indbragt et saadant Andragende gennem Formanden og faaet det henvist til det paa-gældende Udvalg, derom har jeg overbevist mig; derfor forbyr det mig, at det ikke nævnes med en Stabelse. Det plejer jo dog at nævnes i Betænkningen, hvilke Andragender man har faaet, og undertiden aftrykker man dem. Det forekommer mig, at dette Andragende overmaade godt støtter det Forslag, som det ærede 3dje Medlem for Ute Kredts har stillet. Jeg hørte nok et Par Indvendinger imod det af den ærede Ordfører, men sammenlignet med, hvor uendelig daarlig en Maalestof Hartkornet er for den virkelige Ejendom, ere de Indvendinger aldeles forvindende, der ere blevne rejste mod Væddingsforslaget under Nr. 5. Det er ganske rigtigt, at der bør i Stedet for „Sogneraadene“ sættes „Kommunalbestyrelserne“. Jeg er for Næsten noget i Tvivl om, ikke hele denne Sætning kan udgaa. Det er dog kun rent undtagelsesvis, at Jordemødrene maa blive nøbde til at ty til at spørge: hvor staa den paa-gældende i Stat? Det, at Bestemmelsen staa der, virker saa forebyggende, at som Regel ingen tænker paa at komme under disse Tal, men snarere lidt over dem, i hvert Fald naar han staa paa Grænsen. Altsaa, det vil kun være rent undtagelsesvis, og skal den Undtagelse indtræffe, saa vil Jorde-

moderen altid ad forskellige Beje have Lejlighed til at kunne se, hvor den vedkommende staa i Stat. Stattelisterne ligge jo desuden til offentligt Eftersyn, og Jordemødrene kende jo meget godt deres Følk; og er der en eller anden Oplysning, de ville have, ere de i Stand til at faa den. Dermed vil den Indvending om Ulejligheden, som jeg ogsaa kan erkende, at Kommunalbestyrelsen vilde faa ved at være forpligtet til at gøre disse Afskrifter, være bortfalden, og jeg tror, at Sætningen uden Skade kan bortfalde.

Den anden Indvending, som den ærede Ordfører fremsførte, nemlig, at der er nogle Følk, som egentlig ikke blive satte i Stat, gælder lige saa godt det Forslag, som Lovforslaget har i § 2, og som er det nugældende, saa jeg kan aldeles ikke se noget revolutionært eller noget stærkt Brud med det bestaaende i det; det hører da i hvert Fald til de gode Brud. I Virkeligheden er jo den Tanke truffen, som ogsaa er eller skulde være Realiteten i § 2, nemlig at enhver skal betale efter sin Evne, kun er denne Tanke efter min Formening truffen meget bedre i Væddingsforslaget under Nr. 5. Den Mangel, der er — hvis der er nogen Mangel til Stede, hvad jeg ikke kan se — er jo let at afhjælpe simpelthen derved, at der tilføjes: „Dog, at det mindste, der ydes, er 2 Kr.“ Det kan man jo meget godt føje ind i Slutningen af Væddingsforslaget, den Rettelse er let at foretage. Det er det mindste, de komme til at yde, der staa udenfor Fattigvæsenet, efter det ærede Fler-tals Forslag, saa de Mangler, som den ærede Ordfører mente være til Stede, og som den ærede næstsidste Valer ikke var klar over, ere der ikke, og hvis de ere der, er det let at afhjælpe dem blot ved en lille formel Tilføjeelse. Men jeg skal for Næsten gerne stille en lille Opfordring til den ærede Forslagsstiller. Derjom han ingen Støtte finder for Forslaget i dets nuværende Form, ei heller fra den ærede Minister, vil jeg opfordre ham til at tage det tilbage, for at det da under den fortsatte Forhandling kan tages under Overvejelse at ændre det noget. Den ene Mangel, der er, synes jeg er den, at der i Slutningen skulde staa „Kommunalbestyrelserne“ eller maaste endnu bedre, at hele Stykket skulde falde bort. Man kunde saa tage under Overvejelse, om man vilde stille Forslaget igen efter at have forbedret og ændret lidt paa det efter de Udtaleser, der ere fremkomne, eller overhovedet ikke vilde stille det, men overlade det til den fortsatte Forhandling, hvor vidt man under den vilde finde, at det er en Tanke, der maa videre udarbejdes. Det er